

Parlament namieta voči voľbe Rady týkajúcej sa právneho základu, keďže článok 349 ZFEÚ netvorí právny základ všetkých prijatých opatrení, ale iba tých z nich, ktoré pozostávajú z výnimiek uplatnenia práva Únie pre Mayotte. Napadnuté nariadenie však vykonáva aj oblasti patriace do spoločnej politiky rybolovu a ochrany verejného zdravia bez toho, aby tieto opatrenia vyplývali osobitne z hospodárskej a štrukturálno – sociálnej situácie Mayotte.

Podľa Parlamentu tak mal byť predmetný akt prijatý v súlade s rozdielnymi predmetmi, ktoré upravuje, na základe článku 43 ods. 2 TFEÚ, článku 168 ods. 4 bodu b) ZFEÚ a článku 349 ZFEÚ, a nie len na základe posledného uvedeného článku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 354, s. 86.

Žaloba podaná 21. marca 2014 – Európska komisia/Rada Európskej únie

(Vec C-133/14)

(2014/C 175/31)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: R. Lyal, W. Mölls a D. Martin, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy žalobkyne

- zrušiť smernicu Rady 2013/64/EÚ zo 17. decembra 2013, ktorou sa menia smernice Rady 91/271/EHS a 1999/74/ES a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2006/7/ES, 2006/25/ES a 2011/24/EÚ z dôvodu zmeny štatútu Mayotte vo vzťahu k Európskej únii⁽¹⁾,
- ponechať v platnosti smernicu 2013/64/EÚ dovtedy, kým nenadobudne účinnosť nová smernica založená na vhodnom právnom základe,
- zaviazať Radu Európskej únie na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Komisia navrhuje zrušenie smernice 2013/64/EÚ, ktorú Rada prijala na právnom základe článku 349 ZFEÚ.

Komisia vytýka Rade, že prijala túto smernicu, zatiaľ čo ona navrhla založiť tento akt na sektorovom právnom základe, a to na základe článku 43 ods. 2, článku 114, článku 153 ods. 2, článku 168 a článku 192 ods. 1 ZFEÚ.

V súlade s účelom a cieľom napadnutej smernice sa domnieva, že článok 349 ZFEÚ nemôže byť ako právny základ platne použitý. Tento článok 349 ZFEÚ sa uplatňuje iba ak ide o odchýlku od zásady uplatnenia primárneho práva na extrémne okrajové regióny, ako sú stanovené v článku 355 ods. 1 ZFEÚ. Dotknutá smernica sa však neodchyľuje od zmlúv a iba sa prispôsobuje sekundárnemu právu, aby odpovedala na situáciu, ktorá vznikla z dôvodu zmeny štatútu Mayotte. Tento výklad podporuje nielen znenie článku 349 ZFEÚ, ale aj systém právneho základu zmluvy, ako aj historický pôvod tohto článku.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 353, s. 8.